

31997D0340

5.6.1997.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 147/3

PADOMES LĒMUMS
(1997. gada 26. maijs)
par informācijas apmaiņu attiecībā uz palīdzību trešo valstu pilsoņu brīvprātīgai repatriācijai

(97/340/JHA)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā K.3. panta 2. punkta a) apakšpunktu;

tā kā Līguma par Eiropas Savienību K.1. panta 3. punkts paredz, ka dalībvalstis imigrācijas politiku un politiku attiecībā pret trešo valstu pilsoņiem uzskata par kopīgu interešu jautājumu;

tā kā 111. punkts Komisijas 1994. gada 23. februāra Paziņojumā par imigrācijas un patvēruma politiku ieteic tuvināt dalībvalstu politiku attiecībā uz trešo valstu pilsoņu brīvprātīgu atgriešanos;

tā kā vairākas dalībvalstis ir izstrādājušas programmas gan likumīgi, gan nelikumīgi dzīvojošu trešo valstu pilsoņu brīvprātīgas atgriešanās atbalstam;

tā kā attiecībā uz likumīgi dzīvojošu trešo valstu pilsoņiem dalībvalstu politikas mērķim jābūt minēto valstu pilsoņu integrācijai sabiedrībā un tā kā palīdzība tiem brīvprātīgi atgriezties nebūtu jāuzskata par šādas atgriešanās politikas aktīvu veicināšanu, jo tā ir paredzēta, lai atvieglotu atgriešanos personām, kas šādu lēmumu pieņēmušas pēc pašu brīvas gribas;

tā kā palīdzība brīvprātīgi atgriezties nelikumīgi dzīvojošajiem trešo valstu pilsoņiem ir saskaņā ar Eiropas humāno tradīciju un var palīdzēt rast cieņas pilnu risinājumu, kā samazināt nelikumīgi dzīvojošo trešo valstu pilsoņu skaitu dalībvalstīs; tā kā nedrīkst pieļaut, ka šādas palīdzības dēļ rodas nevēlamas repatriāciju veicinošas sekas;

tā kā šis lēmums neierobežo noteikumus, kas iekļauti 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijā par bēgļu statusu, kurā grozījumi izdarīti ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas Protokolu,

1. pants

Informācijas apmaiņa

1. Dalībvalstis, kas ir izstrādājušas programmas attiecībā uz trešo valstu pilsoņu brīvprātīgu atgriešanos izcelsmes valstī, ik gadu ziņo par tām Padomes Ģenerālsēkretariātam. Ģenerālsēkretariāts nosūta šo informāciju visām dalībvalstīm un Komisijai.

2. Informācijā par šīm valsts repatriācijas programmām iekļauj šādu informāciju:

- institūcijas, kas atbildīgas par programmas izpildi, t. i., nevalstiskās un/vai starptautiskās organizācijas,
- programmas darbības joma, t. i., personas, uz kurām tā attiecas,
- visas papildu prasības, kurām atsevišķam repatriantam ir jāatbilst, lai saskaņā ar programmu saņemtu palīdzību,
- visas programmas prasības, kas jāievēro izcelsmes valstij,
- sniegtās palīdzības veids un apjoms (piem., repatrianta un viņa ģimenes ceļa izdevumi, izdevumi, kas saistīti ar pārcelšanos, repatriācijas pabalsts),
- programmas seku novērtējums, tostarp saņēmēju skaits un visas repatriāciju veicinošās sekas.

2. pants

Analīze

1. Padomes Ģenerālsēkretariāts ik gadu nosūta dalībvalstīm un Komisijai ziņojuma projektu par informāciju, kas saņemta saskaņā ar 1. pantu. Šis ziņojuma projekts būtībā ir pilnīgs, un tajā ir iekļauta īpaša informācija, kas paredzēta katrā 1. panta 2. punkta daļā.

2. Ziņojuma projektu, kas minēts 1. punktā, pārbauda un vajadzības gadījumā attiecīgi pielāgo attiecīgās dalībvalstis un Komisija.

3. pants

Koordinācija

1. Pamatojoties uz 2. panta 1. punktā minēto ziņojuma projektu, attiecīgās dalībvalstis un Komisija Padomē apmainās ar viedokļiem par 1. punktā minētajām programmām. Tādējādi tās jo īpaši salīdzina šo programmu darbības jomu, nosacījumus un sekas, lai tās iespējami tuvinātu.

2. Attiecīgās dalībvalstis, kas nav ieviesušas šīs programmas, pārskata to rezultātus un lietderību.

4. pants

1. Šo lēmumu publicē *Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Attiecīgās dalībvalstis pirmo reizi sagatavo 1. pantā minēto ziņojumu sešu mēnešu laikā pēc šā lēmuma publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 1997. gada 26. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētāja

W. SORGDRAGER